

9-3-2012: Kess 10 jaar

Ja ze heeft het met gemak de 10 jaar gehaald, iets wat we al een tijdje vermoedden... Behalve de baarmoederontsteking van een paar weken gelden waardoor ze gesteriliseerd moest worden en vervelende gespleten nagels na haar laatste nest is ze altijd super gezond en sterk geweest en we hopen dat dat nog lang zo zal blijven! Gelukkig is ze door de jaren heen wel milder geworden naar andere honden, zoals naar Floyd die hier net 10 dagen geweest is. Ze zaten gewoon met zijn 5en in de kennel na het wandelen en ook in huis en tijdens de wandelingen geen onvertogen woord. We hopen dat ze nog lang bij ons mag blijven onze mooie, stoere, altijd hard werkende en ietwat plakkerige Kess. En in 2012 gewoon weer naar de KCM en natuurlijk mee op jacht.

28-4-2012: Kess is niet meer

Vannacht om drie uur hebben we haar laten inslapen, onverwacht maar toch ook weer niet voor ons. Het is wel veel sneller gegaan dan we hadden kunnen voorzien.

Toen ze begin februari dit jaar aan het einde van de loopsheid een baarmoederontsteking kreeg hebben we haar laten steriliseren. Ze herstelde prima.

Op haar tiende verjaardag op 9 maart j.l., een dag voor we op vakantie gingen naar Kaprun heb ik nog een leuk filmpje gemaakt en op You Tube gepubliceerd, dit was Kess ten voeten uit, ze zette zich altijd voor 300% in.

Na Kaprun vond ik dat ze erg blafferig was en erg gefixeerd op eten. We dachten dat ze mogelijk een latente schijndracht had ondanks dat ze was gesteriliseerd, ze was tenslotte nog wel loops geweest in januari. Dit waren ook haar gedragingen in haar vorige schijndracht periodes.

Wat ik wel raar vond was dat ze soms uitgleed als er veel zand op de plavuizen lag en dan ook echt omviel. We hielden haar binnen zo rustig mogelijk om dit te voorkomen of ondersteunden haar. Afgelopen zondag op de wandeling viel ze ineens op haar knieën na een inschattingsfout om over een lullig slootje te springen. Daarna leek ze niet helemaal rad (sorry, paardenterm) en zijn we weer terug gegaan naar de auto. Allemaal niet dramatisch maar wel vreemd. Verder was ze vrolijk, at goed, speelde met dochter Rhona en soms met Fleurie.

Woensdag avond hebben we het uitgebreid over haar gehad en haar vreemde licht afwijkende gedrag. Ik zei dat het wel leek wel of ze beginnend Alzheimer heeft. Maar ik heb ook uitgesproken dat het me niet zou verbazen als ze een hersentumor zou hebben. Donderdag avond heb ik dit verhaal nog aan Danny van der Horst verteld, die ik telefonisch sprak.

Gisterenavond ben ik met Rhona gaan trainen en daarna naar Mimi Kolner gegaan om de pups van Orange te bekijken. Ik ben om kwart over elf naar huis gegaan en heb Freek gebeld hoe laat hij verwachtte thuis te zijn van zijn familiebezoek in Limburg. Hij dacht om twee uur thuis te komen.

Thuis was alles normaal. Ik heb de honden uitgelaten en daarna meegenomen de stal in om de paarden hooi te voeren. Tijdens het hooi voeren viel het me op dat Kess bleef hijgen van de wandeling terwijl de anderen al lang weer op adem waren. Naar binnen, een laatste kluijfe erin. De drie jonge dames in de kennel en Kess in de kantine, dat was de laatste tijd zo de gewoonte.

Ik was in de woonkamer aan het lezen toen ik de voerbak in de standaard hoorde rammelen. Heb gekeken of ze wel voldoende water had, dat was zo. Weer in de woonkamer hoorde ik binnen vijf minuten een stoel omvallen. Ik weer terug en toen bleek dat ze een epileptische aanval had. Ik ben bij haar gaan zitten en heb gewacht tot ze weer contact met me maakte. Haar bekkie schoongemaakt van het kwijlen en toen heb ik Freek gebeld, maar die nam niet op. Ik ben toen bij haar gaan zitten en vrij snel werd ze rustiger maar ze wou niet gaan slapen of plat liggen. Ze wilde alleen rechtop liggen met haar hoofd omhoog en piepte soms. Toen Freek thuiskwam wou ze opstaan maar dat kreeg ze niet voor elkaar op de plavuizen. Met een vetbed eronder lukte dat wel. Ze heeft Freek toen helemaal afgeleberd. We hebben haar mee naar buiten genomen om te kijken hoe ze liep en om haar de gelegenheid te geven haar behoefte te doen. Na een paar minuten bolde ze haar rug, begon rondjes te lopen en kreeg haar tweede aanval. Deze duurde langer en was heftiger dan de eerste, anderhalf uur ervoor. De dienstdoende dierenarts gebeld en het kort allemaal uitgelegd. We zijn naar de praktijk gereden met Kess op een hondendeken als brancard, ze was wel weer volledig bij kennis. Met de dierenarts het verhaal doorgenomen. Hij kwam tot dezelfde conclusie als wij eerder deze week, alles wijst erop dat het een hersentumor is. En daarna hebben wij besloten dat we haar geen kwaliteit van leven meer konden bieden en vervolgens de moeilijke knoop doorgehakt.

Dag Kess met je mooie zwarte kijkers.